

פרי לך לך . תשעי"ב
נא לשמור על קדושת הגליון !

"זכרון מאיר"

"פניני מוסר"

[עפ"י "שערי תשובה" - שער ראשון]

לא יוסיף לשתות עוד כוס המרירות. לולא התמהמה, אלא שב נאנח במרירות לב ודלפה עינו מתוגה, כי יזדמן שנית החטא לידו, יזכור אשר עברה עליו כוס המרירות ולא יוסף לשתותה עוד.

יגדל עונו האחרון מאוד. אבל אם יפול במוקשו כבתחלה, יגדל עונו האחרון מאוד, כי מראשית לא חשב כי פתאום יבא היצר השודד עליו.

ע"י זה כבדה מאוד חטאתו. השונה בחטאו, תשובתו קשה כי נעשה לו החטא כהיתר. ובוזה כבדה מאוד חטאתו. ומי שעבר עבירה ושנה בה אם יחשוב לעשות העבירה ונאנס ולא עשאה מחשבתו הרעה מצטרפת למעשה.

[עפ"י "אורחות צדיקים" - השער הראשון]

לא ירדוף אחר מעשים טובים. כל המקשט את גופו כדי להתגאות – הרי זה שוכח השם ברוך הוא, ולא ירדוף אחר מעשים טובים. כי כל כוונתו על עצמו, לקשט גופו אשר אחריתו רימה.

יתאוה לדברים יקרים ויבוא לידי גניבה וגזילה. הגאווה מביאה לידי תאוה. כי המתגאה – לבו רחב ומתאוה לכל דבר. ותאוה היא המידה הרעה שבכל המידות, כי יתאוה מחמת גאותו להתלבש בבגדים יקרים, ולבנות פלטרין גדולים, ולאכול מאכלים טובים. ומתוך כך יבוא לידי גניבה וגזילה.

איננו סבלן. הגאווה גורמת שלא יהא סבלן לסבול על הבריות. ואין צורך להאריך בפחיתות מי שאינו סבלן, כי ידוע הוא לכל.

ע"י הנקיות יבוא לידי מעשים טובים. הדרך הישרה באדם: שיהא נקי בכל ענייניו, כי הנקיות הוא גדר של מעשים טובים. כיצד? ילבש בגדים נאים ונקיים, ואסור שימצא כתם או שמנונית על בגדיו, ולא יהיו קרועים.

כל ענייניו יהיו נקיים. ולא יאכל מעדנים, אך מאכל בינוני ומשקה בינוני לפי השגת ידו. ולא ישתה ולא יאכל בכלים מאוסים, אלא הכל יהא בנקיות. גם שולחנו גם מיטתו יהיו נקיים, וכל ענייניו יהיו נקיים.

פרשת השבוע

[רבנו בחיי. י"ז – א']

התהלך לפני והיה תמים. "התהלך לפני" תהיה נמשך לעבודתי, "והיה תמים" שלם בלי תוספת ומגרעת, וכו'. – ודע כי נקרא "תמים" מי שתוכו כברו, ופיו ולבו שוים, ומפני שאברהם אבינו עליו השלום היה שורש האמונה וראש כל מיחדים, וענין היחוד צריך שתהיה עדות הלב והפה שוים, על כן הזכירו ה' יתברך "והיה תמים", הוא הדין בכל שאר עבודות ה' יתברך יצטרך האדם שיהיו פיו ולבו שוים, שיצדיק כל אחד לחברו ויעיד עליו ולא יחלוק עליו בשום ענין, כי כל מי שהוא אחד בפה ואחד בלב והנה הוא חולק קצתו על קצתו מכזב קצתו את קצתו, הוא מן הכת שנאמר עליו "ויפתוהו בפיהם ובלשונם יכזבו לו, ולבם לא נכון עמו ולא נאמנו בבריתו" ועל כן באה מצות-עשה שבתורה "תמים תהיה עם ה' אלוהיך". וכבר הודיענו דוד עליו השלום כי בעל מידה זו הוא לפני ה' יתברך קיים נצחי לעולם, וכו', ואמר שלמה "הולך בתום ילך בטח", וכו'.

